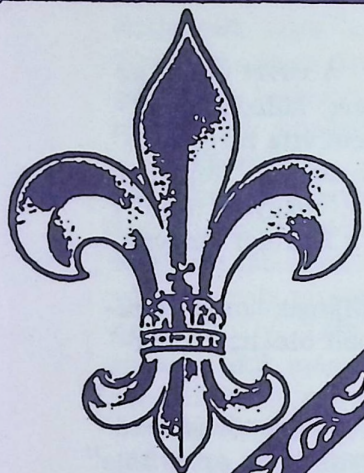

VEZETŐK LAPJA

VESZÉLYBEN MAGYAR JÖVŐ

IMÁDKOZÁS A CSERKÉSZETBEN

ŐRSI MUNKA ÉS CSAPATÉLET

MILLENIUMI ÜNNEPLÉS FILMOREBAN

REGŐSROVAT - FÖLDÉDESANYÁNK

ŐRSI ÖNÁLLÓSÁG A TÁBORBAN

BADEN POWELL A NEVELŐ

BUCSU MAJOR DEZSÓTÓL

26. szám

1972

A szerkesztő postája

Korai lapzártá: - December közepétől április végéig egy hosszabb ázsiai és európai körútra kell mennem. Ezért szeretném a VL két következő számát még elutazásom előtt sajtó alá rendezni. Kérem tehát a 27. számba szánt cikkeket és hozzászólásokat november 10-ig, a 28. számba szánt anyagot pedig legkésőbb december 10-ig beküldeni.

Leánycserkészvezetőknek: -

Tudatában vagyok, hogy sok cikk a VL-ben a fiatalok problémáival foglalkozik. Ezek közül a cikkek közül sok alkalmazható a leánycserkészekre is. Föltételezem azonban, hogy vannak sajátosan leánycserkész problémák is. Örölnék, ha a leánycserkészvezetők írnának ilyen irányú cikkeket.

Fórum: - Ezzel a címmel szeretnék egy rovatot indítani a VL-ban. A rovat célja az lenne, hogy magyar cserkész sors-kéréseket megvitassunk, különböző oldalról megvilágítsunk. - Első témaként a következő problémakört szeretném vita tárgyává tenni: - Mit jelent a külföldön élő magyar cserkész számára a "magyarabb magyar" fogalma? - Mit jelent a külföldön született és nevelkedett magyar cserkész számára a "magyar haza"? - Mit értünk a cserkészletben magyarságnevelésen? - Milyen hely jusson a külföldi magyar cserkész kiképzésében a jelenlegi magyar sors kérdéseknek? - Kérem a cserkészvezetőket, elsősorban a fiatalabb nemzedéket, hogy szóljanak hozzá ezekhez a kérdésekhez. Egy hozzászólás terjedelme ne haladja meg az egy gépelt oldalt. A cikkek pedig lehetőleg ne legyenek hosszabbak három oldalnál.

A VEZETŐK LAPJA a cserkész-szülők lapja is: - Úgy látszik, sok cserkészvezető figyelmét elkerülte a VL alcíme: "A magyar cserkészvezetők és szülők negyedévi értesítője" s meglepődtek, amikor több példányt kapnak a VL-ból mint a vezetők a száma. Az elgondolás az, hogy a VL-t azok a cserkészek is megkapják, akik előfizettek a Magyar Cserkészre, abban a reményben, hogy a VL-t a cserkészek szülei is haszonnal olvassák.

Olvasóink írják: - "Hivatkozással a "Vezetők Lapja" 1972. 24. számban a 23. oldalon Avvakumovits Otto (Calif.) által írt cikk utolsó előtti bekezdésében foglaltakhoz: Nem tudom megérteni, hogy miképpen lehet a magyar cserkész vezetők lapjában ilyen magyarságunk lényegével ellenkező, hallatlan és elképesztő irányelveket közreadni. Saját magunk alatt vágjuk le az ágat. Miért zárja ki "az ott élő népek fokozott együttműködése" azt, hogy Nagymagyarország visszaálljon? Ki az, aki a jövőben látva határozottan megállapíthatja, hogy azt ma már "visszacsinálni" nem lehet! Akkor miért cserkészkedünk és magyarkodunk; olvadjunk be még ma és ne is törődjünk többé Magyarországgal. Ilyen elvek alapján kár kezét mosni, mert tudjuk, hogy úgymint piszkos lesz! Vannak azért mégis sokan, akik mossák..." (Dr. Wácsek Ferenc)

... "Hivatkozással a Magyar Cserkész 1972. 3-4. sz.-ban az 5. oldalon - Ádám Atya - által írott cikkhez: ... Szerény véleményem szerint ilyen hangnemben egy cserkész újságban egy (pláne papi) személy nem írhat, - amit ír, az igaz, - de ez nem egy nevelő, egy oktató, egy tanító módja, aki nem pajtása a fiataloknak, hanem felelős és tekintélynek örvendő vezetője kell legyen. Milyen más a hangja "A tiszta férfiúsnak", melyből lelki finomság és tisztaság árad. Milyen más a Sik-Schütz imakönyvben található fejezet (364. o.) "Tisztaság": ... "lehet és kell tisztának lenned"...

Csak azért vettem a fáradságot, hogy ezt megírjam, mert a magyar cserkészletet mindig nagyra becsültem, és szomorúnak találom, hogy ők is süllyednek és engednek. Jó munkát!
(Dr. Wácsek Ferenc, San Diego, Calif.) (Folytatás a 27. oldalon.)

KETTŐS MAGYAR MILLÉNIUM

— Filmore fenyevesei között

Nagy Sándor cserkész-lelkületű festőművészünknek a Regnum Marianum kápolnája részére remekbe készített, áhitatra indító oltárképe jelent meg a szemem előtt múlt augusztus utolján. Megannyi hívó emberpalánta vette körül az Ember Fiát, akinek szívbeli óhaja volt, hogy "engedjék Hozzá a kisdedeket..." Nos, ott a nyugat-newyorki hegytetőn 70-es mivoltom dacára belső melegséggel árasztott el, hogy képzeletben ismét ott térdelhetek a budapesti Damjanich utca cserkész-oltára előtt (mely a lelkünkben épségben megmaradt a nagy Haza-pusztítás dacára).

Napsütésben, szabad földön szállott az ima, az ének az Egek Urához. Gyulafehérvár ról nem tudott ugyan közénk jönni Majláth Gusztáv Károly, Erdély lelkiatyja a cserkész alakulása idején - és minden akkori magyar fiatal melegsívű jóbarátja, gyóntatója. Központi táborunk névadományozója, Sík Sándor sem lehetett fizikailag jelen, mert Radványi Károly társaságában a mennyei "Zászlónk" szerkesztése akadályozta őket. Marczell Mihály, Tóth Tihamér, Jandik József, Halász Pál, "Koszter Atya" és még annyian mások, akik még álmaikban is a magyar ifjúság testben és lélekben megedzését tartották életcéljukul - szintén már a Mindenható színe előtt pátrónusai a cserkészmozgalomnak.

De mintha személyesen ott lebegett volna az amerikai Genezáret folyómenti központi VK tábor fölött olyasvalakinek a szelleme, aki a Regnum Marianum csapatainak főparancsnoki méltóságából a sopronkőhidai internálótáborba kényszerült, hogy szeretett testvérbátyjával együtt szenvedő szemtanúja legyen Bajcsy-Zsilinszky Endre kálváriájának és más hazafiak szomorú sorsának. Ez a cserkészparancsnok azért volt "hivatalból" lélekben jelen a fillmori összedobbanáson, mert Szent Istvánhoz különösen szoros idegszálak kötötték és ő volt az első - erősen hisszük NEM az utolsó - cserkészvezető, aki az első király fővárosának, Székesfehérvárnak lett mély lelkületű, apostoli buzgalmű püspöke: Shvoy Lajos.

Szent István ünnepén kezdődött az idei VK tábor. Méltán, mert 1972 nevezetes évforduló nemzetünk történetében. A tábornyitó istentisztelet keretében protestáns és katolikus cserkészek együttesen vették körül a táborzászló és erdei fakeresztből ácsolt kereszt előtt felállított oltárt. Első királyunk megkeresztelésének és egyúttal a magyar kereszténység fennállásának 1000 éves évfordulójáról emlékeztek meg egyházi szónokaink. Az Isten Igéjét református cserkészek olvasták fel. Ádám Atya méltatta a kettős ezeréves jubileum jelentőségét és sürgette a tábor résztvevőit, hogy igyekezzenek nemcsak a cserkésztudományokban gazdagodni, hanem lélekben is megújulni:

"Emberségünket építsük a krisztusi tanítás sziklaalapjára; kövessük Első Szent Királyunk példáját, mert különben életünk homokra épített házhoz fog hasonlítani, melyet könnyen elsodor korunk különböző ideológiáinak hömpölygő áradata. Magyarságunk legyen a jövőbenéző, népünk sorsával együttérző s az otthoni magyarságtól el nem szakadó tevékeny hazaszeretet, mely ne merüljön ki szentimentális visszaemlékezésekben, romantikus népieskedésben s a valóságtól elszakadó nemzetiszínű szólamok hangoztatásában."

E gondolatokat kívánta szemléltetni az Ige liturgiáját követő följánlási körmenet. Az erdőből vonult ki a különböző altáborokat és táborparancsnokságot képviselő cserkészek hosszú sora. Ősi énekünk:

"Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga..."

éneklése közben közeledtek az oltárhoz és hozták magyar szívük ajándékát. Elsőnek a háromszínű lobogót, emlékeztetvén Szent István nemzeti alapító munkájára. A zászlót követte a kettős kereszt, mert István nem csupán királya, hanem apostola is volt népének. Az oltárra Magyarország térképe került, mert az összmagyarságért imádkoztunk. Maroknyi hazai földet hozott egyik cserkészünk a Duna-Tisza tájáról, azt hintette Ádám Atya a térképre mintegy figyelmeztetésül, hogy az otthon és külföldön élő magyarság egy, összetartozik és mint István Király árva népe: meghajtott fővel, testvérei megértésben találkozik Krisztus oltára körül...

A magyar földre került az oltár keresztje, arra emlékeztetvén, hogy az Oltáriszent-ségben jelenlévő Megváltó szeretettel öleli át az egész szenvedő magyar népet. Négy gyertya vette körül a keresztet, jelképezvén az egész világon élő összes magyar cserkészt, az otthon élő magyar ifjúságot, a magyar hősokeket, akik történelmünk folyamán életüket adták a szabadságért s azokat a cserkészeket, akik valaha Fillmore-ban táboroztak, és már elköltöztek az élők sorából.

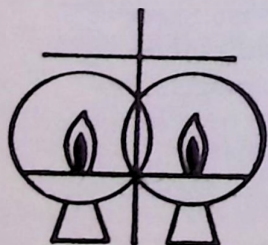
A körmenet lassan közeledett az oltárhoz. A magyar búzakenyérre emlékeztető osztyát egy cserkészleány adta át a miséző lekipásztornak. Fiúk hozták a magyar szőlőhegyek nedűjét jelképező bort és a tiszta forrásvizet a szentmiseáldozat bemutatásához.

A természet szabad ölén, a fenyvesektől övezett táborsíkon mintha az egész magyar nép vette volna körül a cserkészoltárt. Felajánlottuk életünket és törekvéseinket a Népek Urának. Szent elhatározást tettünk, hogy minden lehetőet megteszünk azért, hogy a magyar kereszténységnek második millenniuma is legyen és hogy nemzetünk alapítójának népe hű maradhasson apostoli szent királya örökségéhez. Az Úr az Erősek Kenyerével táplálta lelkünket a szentáldozásban és áldását adta szándékunkra.

Az ünnepélyes szentmise végétével a koronáját a Magyarok Nagyasszonyának felajánló István példáját követtük és szívből jövő imaként énekeltük:

Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk,
Nagy inségben lévén, így szólít meg hazánk:
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne feledkezzél el szegény magyarokról...

B.B.

ÖRÖMHÍR CSERKÉSZHÁZASSÁGOK:

Dr. Forgács Péter és Papp Klára, 1972 augusztus 19-én
valamint

Hamza István és Bodnár Emőke, 1972 október 28-án
örök hűséget esküdtek egymásnak.

ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRJÜK A FIATAL PÁROKRA I

Búcsuzunk

Dr. MAJOR DEZSŐ - 1972. április 22.

Ha igaza van Szent Ágostonnak, aki azt mondja, hogy amik a temetésen és a temetéssel kapcsolatosan történnek, sokkal inkább az élőknek, az ittmaradóknak vigasztalását célozzák, mint az elhunytaknak megsegítését. Senki nem vonhatja kétségbe, hogy az élőknek éppen azért mert élők, mert emberek, igényük és szükségük is van a vigasztalásra.

De az is igaz, hogy amikor vigasztalunk vagy vigasztalást keresünk, valójában emlékezünk, mert adósságot akarunk törleszteni az elköltözők felé, vagy méginkább, mert magunk is töltekezni akarunk, erőt akarunk gyűjteni. Felidézzük egy befejezéshez ért életpéldáját, hogy annak tanítása, a jó példa lobogása belénk égjen és minél erősebben, minél mélyebben égjen bele életünkbe.

Ezt tesszük mi is most, amikor Major Dezső bátyánk kihült teteme előtt állunk. Megállunk és tisztelegve emlékezünk. Emlékezünk, hogy köszönjünk, és köszönjünk imádságosan hálás lélekkel, emlékezzünk, hogy tudatosítsunk és elmélyítsük az ő életének hozzánk szóló tanítását.

Sokszor hangzott el ajkáról a köszöntés: Jó munkát!

Hisszük, hogy amikor megjelent Teremtője és mindannyiunk életének Ura előtt, hogy számot adjon arról, amit végzett, jó munkáról számolhatott be.

Az ő életét és munkáját, akarásait és eredményeit már az tette az ítélet mérlegére, aki nem látszat szerint ítél, hanem ismeri az emberi szív és élet minden, az emberek előtt sokszor rejtve maradó, sokszor meg nem értett, vagy érthetetlen titkát is és neki nincs szüksége arra, hogy mi emlékeztessük, milyen értékeket hordozott, mit tett Major Dezső. És nem is volna stílusos, hogy a nagy szavak, vagy szép szavak dicsérő áradatát hallassuk akkor, amikor koporsó előtt állunk, amelyből a minden dicsekvést elnémító figyelmeztetés hangzik felénk: Ember, ne feledd, hogy mi vagy, ne feledd, hogy vissza kell térned a porba. Nem volna stílusos szép szavakat akarni keresni, amikor olyan ember koporsója előtt vagyunk, akinek egész élete - nem a szavak, hanem a tettek szolgálta volt.

Az élet Ura színe előtt megalázkodó lélekkel nem akarunk mi most mást, mint emlékezni, utána nézni annak, aki elment tőlünk.

Orvos volt. Ha nem is egész életét, életének jelentős részét az orvosi, az irgalmas szamaritánusi szolgálat fogta át.

Orvosnak lenni, gyógyítani a betegségek kínját, keresztjét enyhíteni, segíteni elviselni, a szenvedő emberek mellett állni, simogató, erősítő, gyógyító kézzel, milyen felséges, milyen nagyszerű hivatás. És neki "orvosnak lenni" nem egyszerűen foglalkozást, hanem lélekkel végzett munkát jelentett, amellyel sok-sok embernek szerető háláját kapta jutalmul. Amit a Betegek Gyógyítója követésében végzett, azért legyen neki jutalma az Ő mértéke, a megtetézett, sokszoros és kicsorduló mérték.

A mi emlékezésünk azoban még előbbre száll, abba az időbe, amikor a neve fogalom volt a számunkra, amikor úgy néztünk rá, mint eszményképre, mint ahogyan néz a kisebb testvér idősebb bátyjára, akire büszke is, akit szeret is, akit tisztel is.

Az évtizedek alatt erősen megfogyatkozott azoknak a száma, akik emlékeznek és ma már sokan nem értik, nem tudják elképzelni, hogy mit jelentettek nekünk valamikor azok

nak a nevei, akik ifjúi lelkesedésükben vitték és lobogtatták a Zászlót, amelyre tisztelő áhitattal néztünk. Régen volt. De nem emlékezni rá, annyit jelentene, mint kitépni a történelem egy lapját, meghamisítani az igazságot, sőt, valamiképpen megtagadni a magunk életét, a magunk multját.

Akkor a nagy nevek között volt Major Dezső neve, aki 1912-ben mint a budapesti piarista gimnázium 6. osztályos eminens tanulója, az elsők között volt, akik a kezükbe vették a lilomos zászlót.

1926 nyarán születtek ezek a sorok:

Órt áll a Hold a Nagykevély felett,
Ezer sátorban nyolcezer fiú,
Munkásnap után izmos álmod alszik.
Kismagyarország nagyot álmodik.
A völgyben itt-ott pislogó tüzek
Föl-fölvetik még fáradt szemüket,
És hunyorgatnak: Mire jó?
Állok a dombon s bírkózom magammal:
Szorongatom a "Mire jó?" - kígyó,
Az ezeréves őskígyó nyakát,
És a kígyó sziszeg-sziszeg. Mit állsz itt
Te nagy bolond, gyereknél gyerekebb?
Mire jó ez a cifra katonásdi?
Poéta álom, gyönyörű hazugság?

Nem Ő írta és nem róla írták ezeket a sorokat, de ő is ott volt akkor a vezérdomb oldalában és némiképpen részese volt annak a látomásnak és viaskodásnak, amellyel a poéta-parancsnok bírkózott.

A kezdés évében azt jegyezte fel az iskola Évkönyve:

"... immár nálunk is elkezdte sokoldalú munkáját az ifjúság jellembeli, testi és praktikus irányban való nevelése."

És azután, második helyen említi az akkori hatodikos Major Dezső nevét.

Hogy az lett-e egészen magyar földön a cserkészmozgalomból, aminek ők annak idején megálmodták? Hogy az maradt-e mindvégig, aminek ők akarták? - nem az én jogom és feladatom megállapítani. Az azonban biztos, hogy amit ők a cserkésznek magyar földön való újraálmodásával és megfogalmazásával szándékoztak, tiszteletre méltó volt, szép volt és jó volt. - Nem volt az egyszerűen cifra-katonásdi, és nem volt sovíniszta, rövidlátó és frázisokat puffogató nagyhangú hazafiaskodás.

Azokban a szörnyű világháborút vajúdó években fölrémlett előttünk, az ifjúságért, a magyar jövőért és vele és benne az emberért való aggódás, és az érte, annak megmentéséért ifjúi lelkesedéssel való dolgozni akarás.

Major Dezső is osztályosa volt ennek az álmodozásnak és aggódásnak. Azok között volt, akik megérezték, hogy a beteg világnak segítségre kell. Osztotta a látnok szorongását:

Nem érzed-e, hogy az emberiség
Mély szívében valami meghasadt?
Ember volt mindig, ember farkasa,
De a farkas is farkában vonít most,
Most a farkas, farkast fojtogat,
Testvér, testvérnek marcangolja torkát!

Major Dezső az aggódó szorongásban is hitt. Hitt a lelkesedés tűzében. "A tűzben, mely fellobog délen és északon, a Tűzben, amely világít és gyújt, a Tűzben, mely a szívek katlanát fészíti és el nem alszik pernye-szenny alatt. Hitt a szélben, fűge cimboránkban, amely a szemből álmodást söpör és bacillust a rothadt utcalégből." Optimista volt, hitt az emberiség jobb jövőjében, a jónak győzelmében, az összefogás jövőt építő erejében.

Hiszek a földben, ifjú szép anyánkban,
 Hogy édesünk, nem morcos mostohánk,
 És ezer jóval boldog méha áldott...
 ... És mézes melle újszölött tején
 Új dallal etet új emberemet,
 Hitt
 A kevesek egymásba tett kezében,
 A testvérszóban, a bajtárs marokban.
 A tiszta vízben, hogy sodorni tud.
 És ragadóbb a szennyvíz áradásnál.
 A vízözönben, a szeretetözönben,
 Jóság-galambban, lélek-Ararátban.

Romantikus volt? Álmodozás? Poéta-álom? gyönyörű hazugság? Ők nem annak látták, életüket átfűtötte a hit.

Hiszek,
 És hogy ha nem, hát akkor is!
 Ha mindhiába, akkor is!
 Ha mindenáron, akkor is!
 Ha minden meghal akkor is!
 A szép akkor is szép marad,
 A tiszta tiszta, rút a rút.
 Az igazság igazság akkor is,
 Ha meg nem látja senki sem.

Ezért néztünk akkor fel reájuk lelkesedéssel, ezért nézünk most feléje, utána, Major Dezső bátyánk után, könnyfátyolos szemmel.

Hányszor ültünk tábortűz mellett. Néztük az elhamvadó parazsat és elméláztunk, elméltünk. A végén körbefogódtunk és kezetráztunk:
 Jó éjszakát, jó éjszakát, jó éjszakát! – és Jó munkát!

Mi is most lélekben életed lehúnyó lángját nézve, elmerengve emlékezünk – és imádkozunk – és körbefogódzva kezetráztunk: Jó éjszakát Neked, a jó munka után, jó pihenést!

Nekünk pedig az élet porondján a kötelességteljesítésben, az eszményekért való helytállásban: Jó munkát!

Amen.

(E beszéd Major Dezső temetésén hangzott el. – Szerk.)

Őrsi munka és csapatélet

Általánosan tudott dolog és régi igazság, hogy cserkészetet az őrsi munka teszi cserkészetté.

Az őrs a cserkészcsapat és rajta keresztül a mozgalom legkisebb önálló egysége, sejtje. Az őrsi sejtekből tevődik össze az, amit cserkészmunkának hívunk.

Ha ez a tétel így igaz, akkor nem lehet közömbös, hogy cserkészetünket milyen sejtek alkotják.

A legkisebb cserkészújonc is tudja és büszkén feleli, ha megkérdezzük tőle, hogy a magyar cserkészmozgalom milyen rendszer szerint épült fel és milyen rendszer szerint dolgozik, - a magyar cserkészmozgalom angol mintára, őrsi rendszeren épült fel. Ez valóban így is van. Azonban nézzük meg közelebbről a kérdést és feleljünk a következő kérdésekre:

1. Van-e valóságban és általánosságban munkánkban őrsi rendszer?

Papírforma szerint bizonyára van. Hiszen a csapatnévsor tisztán jelzi, hogy hány őrsünk és milyen nevű és milyen létszámú őrsünk van. Ez azonban korántsem elég. Őrsi munka csak ott van, ahol megfelelő őrsvezető mellett, önálló egységben, sajátos és különleges, arra az őrsre formálódott helyes cserkész kiképzés és folyamatos munka folyik. Minden őrsben más-más ízűvé válik ugyanaz a próbapont, sajátos egyéni felfogás szerint kapcsolódik be az összesség munkájába.

Az őrs feje, a sejt magja az őrsvezető. A cserkészlet ezen a ponton válik el teljesen a többi ifjúsági mozgalmak útjától. Mert addig, amíg más mozgalomban egyöntetűen elfogadott forma az, hogy csak felnőtt vezető vezethet fiatal és felnőtt egyaránt, addig a cserkészletben egy valamivel idősebb, de sokszor egykorú fiú vezető a többi fiút. Ez a vezető csak annyiban különbözik az őrsi tagoktól, hogy tudásban, ügyességben, főleg pedig lelkületben felette áll bizonyos fokig a hozzá beosztottaknak. Nincs még egy ilyen bevált módszer, mellyel ifjúságot lehetne vezetni. Példának csak egyet hozok fel: El tud-e valaki képzelni 8-10 fiút, akik egésznapos kirándulásra mennek, főznek és játszanak, és össze ne vesznének, hajba ne kapnának az egész nap folyamán. Ha máskor nem, de játék közben egész biztosan. Nos, ez a cserkészőrsben ismeretlen dolog. (? Szerk.) Az őrsi tagok saját elhatározásukból engedelmeskednek egy másik fiúnak, de csak azért mert önként alárendelték magukat a vezetőnek.

Ha tehát ilyen rövid vázlatban felvetítve is azt látjuk, hogy munkánknak milyen nagy segítségére van az őrsi munka, nagy gondot kell arra fordítanunk, hogy csapatunkban az őrsi rendszer minél jobban megközelítse a rendszer alap gondolatát.

Ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy az őrsvezetőképzést elsőrendű fontosságú feladatulknak tartjuk. Sokkal nehezebb kérdés ez, mint sem gondolnók, de megéri, hogy foglalkozzunk vele, mert meghozza a gyümölcsét.

Igyekezünk az őrsöknek önállóságot adni. Legyen alkalmuk bőven magukban élni és dolgozni. Hagyjuk, hogy az a bizonyos fentebb említett egyéni íz kikristályosodjék az őrsben. Ne akarjuk azt, hogy az őrsök uniformizálódjanak. Nem baj az, ha egyes dolgokban az őrsöknek egyéni felfogásuk van. Addig, amíg ez nem megy az összehatás rovására, bátran engedjük őket szabadúszókként dolgozni.

Ha a csapatot egy nagy zenekarhoz hasonlítom, az őrsöket egyes hangszerrekhez, szólamokhoz kell hasonlítanom. Az egyes szólamok külön-külön furcsák lehetnek, de a sok szólam egyszerre megszólaltatva teljes egészet ad. Az őrsi munkák összesítője a csapat élete, a csapat képe.

Ha ilyen szellemben dolgoznak a csapatban az őrök, akkor van őrsi rendszer csapatunkban, ha azonban az őrök nem elég önállóak, nincs egyéni életük a csapatban (nem tud kifejlődni, vagy elnyomjuk) akkor fejlesszük azt ki, mert addig nem beszélhetünk őrsi rendszerről.

Második kérdés:

Vajon mennyiben járul hozzá a csapat az őrök zavartalan munkájához és természetes kifejlődéséhez?

A csapatparancsnokságnak alkalmat kell adni arra, hogy az őr zavartalanul dolgozzék. Gondoskodni kell őrsi összejövetelről, mely csak az őr sé legyen. Az a nap az őr napja. Ismerek őröket, amelyek hosszú évek óta például csak csütörtökön tartanak őrsi összejövetelt. Körömszakadtáig védekeztek egyszer, mert más napra akarták áttenni őrsi összejövetelüket.

Adjunk helyet az őrnek az otthonban. Az őrsi fészek; őrsi sarok összekovácsolja az őr tagjait, helyhez köti őket. Az őrsi tulajdonokat helyezzessük őrsi szekrényekbe. (A szekrényt persze az őr készíti el.)

Gondoskodjunk arról, hogy télen az őr óra idején fűtött helyiség álljon rendelkezésre. Ha fáznak a fiúk, hamar véget vetnek az összejövetelnek s később is fázva gondolnak arra, hogy megint oda kell menniök.

Az őrsvetőt ne hagyjuk magára. Végeredményben ő is csak fiú. Támogassuk őt, lássuk el jótanáccsal, tudnivalókkal, hiszen a cserkészfiúkat ő képezi ki, ő vezeti őket, ő végzi a cserkészet pionír munkáját. Ne áltassa magát a vezető azzal, hogy mindenben ő formálja fiait. Nem! A fiú elsősorban az őrsvetőjét látja és őt formálja lelkében.

És egy harmadik kérdés:

Mit tegyek, ha azt veszem észre, hogy csapatomban nincs meg az igazi őrsi rendszer, dőcög az őrsi munka és vele együtt dőcög az egész csapat munkájának szekere?

Megvizsgálom saját magamat, nem terhel-e engem mulasztás ezen a téren. Megtettem-e mindent, ami tőlem tellett. Ha magam tisztán kerülök ki a vizsgálódásból, a hiba csak az őrsvetőben lehet.

Válassz ki a csapatból a létszámnak megfelelően egy csomó fiút, kit vezető szemed arra megfelelőnek tart és csinálj belőlük egy őröt. Légy te az őrsvetőjük. Mutasd meg nekik, hogy milyen az eszményi őrsvető. Ne tanfolyamot csinálj, hanem valóságos őrsi életet élj velük. Aki jó őrsi tagod volt, legközelebb engedd őt 7-8 fiú közé. Egy év múlva úgy megoldódik az őrsvetői kérdés – ahogy mondani szoktuk – mint a pinty!

Ha jó cserkészcsapatot akartok – akarjatok jó őröket!

N. B.

MEGJELENTI MEGJELENTI MEGJELENTI MEGJELENTI MEGJELENTI MEGJELENTI
A CSERKÉSZKÖNYV III. KÖTETETE

A kitűnően szerkeztett és illusztrált könyv a Honfoglaló próba részletes földolgozását tartalmazza.

Hasznos olvasmány a szülők számára is.

Megrendelhető a Cserkészboltban.

Ára: 2 dollár

OLVASDI OLVASDI OLVASDI OLVASDI OLVASDI OLVASDI

MAGYAR ŐRSI-ÁLLAT NEVEKET

Őrseink büszkén vándorolnak és sátoroznak őrsi zászlajuk alatt, amely címerül és névadóul választott őrsi állatuk képét lobogtatja. Az őrs tagjai szemében az őrsi állat neve és képe jelképesen összefoglalja és kifejezi azokat a célokat és teljesítményeket, amelyekhez ragaszkodni és amelyekre büszkének lenni az őrsi becsület kérdése.

A fentiekből következik, hogy nem mindegy, milyen neveket adunk csapatunk őrseinek.

Népünk honfoglalás előtti gondolatvilágában jelentős szerep jutott egyes állatoknak, más állatok pedig nemzetünk újabb történetének egyes mozzanataival hozhatók kapcsolatba.

Használjunk tehát őrseink megkülönböztetésére ilyen magyar történelmi vonatkozású állatneveket s igyekezzünk ezeket az őrs életében nevelő tényezővé tenni.

Az alábbiakban egész röviden rámutatok egynéhány őrsi állatnevünk történelmi kapcsolataira.

A Turul-őrs tagjai tudják meg, hogy névadójuk az Árpádok nemzetségi állata, melynek képe a fejedelmek korában európaszerte diadalmasan repesett csodálatos egyéniségeket termő nemzeti uralkodócsaládunk hadinépének kopjavégre tűzött lobogóin. A Turul-őrs tagjai igyekezzenek minél jobban megismerni az Árpád-család nagy egyéniségeit.

A Szarvas-őrs a csodaszarvas képét írja zászlajára, s egyúttal szívébe is vesse be a jobb hazába vezető jelkép követésének tanítását. A Szarvas-őrs tagjai ismerkedjenek meg a húnok történetével.

A Farkas-őrs tagjai legyenek büszkéek arra, hogy őrsi állatuk két alkalommal is szerepet kapott a magyarság őstörténetében. A húnokhoz hasonló hatalmas, birodalomszervező középpázsiai eredetű türk nép, amely legfőbb iskolamestere volt a honfoglalás előtti magyarságnak a lovasnomád hadi tudományokban, a farkastól származtatta magát s zászlónyeleit arany farkasfejjel díszítette. Hasonlóan vélekedtek a farkasról a baskirok is, akikről tudjuk, hogy a Volga vidékén, a Juliánusz által felkutatott Magna Hungaria földjén laktak, s akik a mongolok által meghódított ottani magyarságot magukba olvasztották. A baskir népmonda szerint a farkas vezette őket egykor hazájuk területére. A Farkas-őrs tagjai ismerjék meg a magyar őstörténet eseményeit.

A Sólyom- vagy a még ősbibb hangzású Ráró név a solymászás lovasnép mivoltunkat idéző, férfias szórakozására emlékeztesse fiainkat. A Ráró-őrs tagjai foglalkozzanak a magyar lovagvilág emlékeivel.

A Holló-őrs tagjai tudják, hogy őrsi állatuk a Hunyadiak címeréből való, s ezért gyűrűvel vagy levéllel csőrében (gondoljunk Arany János Mátyás anyja c. költeményére) hímezzék zászlajukra. A Holló-őrs tagjai mélyedjenek el a Hunyadiak korának történetében.

A Darú-őrs tagjai becsüljék címerállatukban a résen-levés mintaképét. ("Mint darú olyan szemes figyelme" - írja Gyöngyössy). Ismerjék, hogy eleink hiedelme szerint a pihenő darvak őrt állítottak maguk közül s az őrdarú köveskét szorított felhúzott féllábának karmai közé, hogy elszunnyadás esetén a kieső kavics zöreje figyelmeztesse köteleiségére. Ezért volt a darú a végvári vitézek kedvenc madara s ezért sétált a végházak udvarán egy-egy szelidített darumadár. A Darú-őrs tagjai ismerkedjenek meg a végvári vitézek történetével.

A Kócsag is megérdemli, hogy őrsi állat legyen. Nem hiába viseli a "nemes" előne-

vet, hiszen ő adta hajdan nemes uraink csákóforgóiba a díszet. S közmondásos tisztaságáért is megérdemli ezt a jelzőt. Mint a régi pákász világ utolsó hírmondója, a magyar föld ismeretének egy fejezetét idézi a fiúk emlékezetébe. A Kócsag-őrs tagjai ismerjék meg "rétes" vidékeink eltűnt világát.

Ime, csak úgy kapásból, ennyi "történelmi nevet viseli" őrsi állatot sikerült bemutatnom. Ha a Magyar Cserkész szerkesztője lennék, egy-egy cikket íratnék mindegyikről s a többiekről is, mert bizonyára vannak még többen is e nemből.

Regős

ŐRSI ÖNÁLLÓSÁG A TÁBORBAN

Sok csapatban elhanyagolják az őrsi rendszert, az önállóságra nevelés legnagyobb módját, azért talán nem árt, ha néhány sorban megemlékezünk róla.

Nem ér semmit az olyan tábor, mely nagyszerűen sikerült a csapat szempontjából, de a fiúk nem érezték jól magukat, nem éltek igazi cserkész életet. A pillanatnyi eredmény talán kecsegtet a tömegmunkánál, több szólamú énekkar - zenekar, tömeggyakorlat mind tetszetős jelenség, lehet vele tapsot, elismerést aratni, de az igazi cserkész nevelés a kis egységben, az őrsben folyik.

Arra kell igyekeznie minden tábornak, hogy őrsi minél önállóbban működjenek. Önállóság nélkül a fiúk zsinóron rángatott bábokká válnak, márpedig az életben nem lesz mindig mögöttük valaki, aki életük zsinagógáját helyesen rángatná.

Rá kell szoktatni a fiút, ha még árá van is, arra, hogy legyen önálló helyes akarata. Tudjon engedelmessé válni, de nem azért, mert nincs önálló akarata, hanem mert érti, érzé, hogy adott esetben utasítások, szabályok szerinti cselekvés a helyes. Az oly divatos kollektív érzés se a birkanyáj szelleméből, hanem a gondolkodó egyén belátásából származzék. Ne gyámkodja agyon a vezető a fiút, hanem hagyjon kellő keretben, az őrsben neki önállóságot, adjon cselekvési területet, alkotási lehetőséget.

A táborok őrsi önállóságának megvalósításához természetesen jó őrsvezetőkre van szükség, akik nem ijednek meg az önállóságtól, hanem élni tudnak vele és továbbítják az önállóság gondolatát a fiúknak is.

Állítsuk nehéz feladatok elé az őrsöket. Nem kellenek képzelt akadályok, vegyenek részt a táborelőkészítés és vezetés munkájában, elég nehézség, megoldandó probléma elé állítja ez a fiút.

A tábori életben adjunk sok őrsi szabad időt. Az év folyamán úgyis agyontömik a fiúkat mindenféle tudománnyal, ne folytassuk ezt a táborban, hadd találjon a fiú a maga kis körében, az őrsében foglalkozást, szórakozást. A programot ne ollózzuk ki vezetői könyvekből, hanem az őrsök tervezetéseiből forrjon ki a csapat közös munkaterve. A vezető természetesen kell, hogy adjon gondolatokat, de azokat is inkább a fiúkkal találta ki, ő csak megindítója legyen a gondolat lavinájának, mely ha megindul, magával ragadja az egész őrsöt és bőségesen termeli ki az új terveket.

Minél egyszerűbb, minél naívvabb a foglalkozás, annál jobb, sőt irányítsuk őket úgy, hogy tudjanak az élet egyszerű és egyben legszebb örömeinek örülni, vegyék észre azokat. Ezt a munkát megint csak kis egységben lehet végezni.

Ne tartsunk mindig csapat tábortűzet és kíváltként ne nyilvánosat, ahol a közönséget akarjuk szórakoztatni, hanem legyen alkalmuk az őrsöknek is saját gondolataik megbeszélésére. Nehezen indul, sokat dőcög az őrsi tábortűz, de többet ér a maga egyszerűségé-

ben bármily pompás tömeg tábortűznél. Gyakorlati tanácsként megemlítem, hogy a vacsora esetleg már az őrsi tábortűznél költhető el, így könnyebben indul meg a beszélgetés, móka stb.

Az őrök legyenek egymástól elég távol, a körülmények adta helyzet szerint, hogy kiépíthessék, fejleszthessék a maguk kis táborát és, hogy ne zavarják egymást. Lényeges, hogy az őr felszerelése is előmozdítsa az önálló életet.

A reggeli torna is megfelelőbb őrsi keretben, mert mozgékonyabb, gyorsabb, változatosabb, mint ha sokan végzik együtt. A játékok, versenyek úgy tudnak kifejlődni igazában, ha őrsi alapon mennek. Vannak veszedelmei is az őrsi önállóságnak, de ezek a mérleget nem fogják a rossz oldalra billenteni.

Az ilyen őrsi munka, bár látszatra a parancsnok munkáját csökkenti, valójában megsokszorozza azt, mert figyelni, ellenőrizni és irányítani kell minden őröt és mindezt rendkívül nagy tapintattal és hozzáértéssel. Végül felhívom a figyelmet még egyszer az annyira áldásos őrsi táborok nyitjára, az őrvezetőre, akit az egész év folyamán állandóan nevelve, lehet arra alkalmassá tenni, hogy őrsi tábort jól vezessen.

(A tábor parancsnoka tartson naponta megbeszélést az őrvezetővel. Ennek tárgya legyen az őrvezetők beszámolója, végzett munka számonkérése, sikerek, sikertelenségek miért voltak; mennyi része volt benne az őr tagjainak és mennyi az őr vezetőjének. Hogyan csinálja ezután. Ezzel a módszerrel viszont a tábori élet fog jó őrvezetőket nevelni! - Szerk.)

L.T.

+ HAZAMENT ©

DR. ECKHARDT TIBOR

életének 84. évében, rövid betegség után, a betegek szentségével ellátva, 1972. szeptember 3-án hajnalban hirtelen elhunyt.

A new-yorki Magyar Házban fölállított ravatalánál cserkészek álltak díszőrséget, mert a magyar cserkészek büszke örömmel tartották Eckhardt Tibort a magukénak, mint a Cserkész Nagytanács tb. Elnökét.

A magyar nép egyik lehatásosabb szószólóját, az emigráció egyik legnagyobb vezéralakját, a Magyar Cserkészszövetség pedig egy atyai jóbarátot veszített el benne.

Nyugodjék békében! Isten legyen jó munkájának örök jutalma!

FÖLDÉDESANYÁNK

a magyar cserkészszövetség "vezetők lapja"
regős és néprajzi rovata

I. évf. 1.

K ö s z ö n t ő

A Vezetők Lapjának ez az új rovata régi, kedves terv megvalósítása. Célja az, hogy felnőtt cserkészeinknek, vezetőinknek, parancsnokainknak, VK-tábori előadókknak, öregcserkészeknek és a cserkészlet barátainak magyarságismeretben továbbképző és főleg ösztönző anyagot nyújtson.

Mai értelmezésünkben a regölés már messze túlnő a programszerűen szervezett mozgalmi munka keretein. Sokkal több ennél: életforma. A magyarságegény megvalósítása az élet minden szintjén. Ez az alap gondolat vezérli majd a rovat tartalmát. Beletartozik a modern képzőművészet csakugy, mint a faragás vagy ötvözés, őstörténetünk hagyományai, vagy korunk magyar költészete és zenéje. Népművészetünk szimbolikája, ősvallásunk elveszett és élő emlékei, vagy a keresztyénség vetülete a magyar lélekben. A rovat azonban csak akkor éri el a célját, ha eltalál a lelkekhez, ha olvasók és felhasználók a benne közölt anyagot. Szerkesztéséhez a magyarságtudományok és ismeretek legjobb szakértői ígérték meg támogatásukat világszerte. Távoli, szép terv az, hogyha megerősödik a rovat, egykor önálló folyóirattá serdülhet. A terv sikere a rovat népszerűségétől függ. Hiszen annyi mindent el kellene mondanunk önmagunknak a magyarság dolgairól.

Sokan írnak a magyarság kulturájáról külföldön. Nem mindig szerencsés a közlemények tárgyilagossága és egyszerűség komolysága. Ez a rovat kedveslő és eligazító is kíván lenni azok számára, akik el szeretnének mélyülni a magyarságismeret valamelyik ágában.

Az alapelv illyési: a haza a magasban. De a gyökerek nagyon mélyek. Innen a rovat címe: Földédesanyánk....

S I N K A I S T V Á N :

...De immáron csend legyen, elmúlt az óra.
Parancsolj, lélek, az áramló vizeknek:
valaki álmos, hadd ringassák szegényt.
Jöjj át a tengeren, angyal, hadd szállok hajódra,
s csak voltam, föld! Búcsúzik! Velem a habok elcsúsznak.
S mit tudom én: csak ábránd vagy álom
volt az élet? Itt hagyom a földnek, mi enyém volt, a reményt.
Hajtsd a hajót! Ha az voltam is, legárvább a világon:
kezemben a szövetség rózsája
virágzik minden elmúlt szenvedésem árán.
Hajtsd a hajót! S mindenütt, hol a lélek-szarvas legel,
mindenütt, ahol az élet-madár
dalol, és mindenütt, ahol elhagyott ember
él: körül a világon. Hajtsd a hajót!
Hadd karolja át a boldogtalan földet
a rózsza, az Igét, a tündöklő szivárvány.

Cseh Tibor

AZ ŐRSÉG CIMERE

IV. Béla király a tatárjárás után rakta az

Őrvárak címerébe a darut. Vigyázzunk.

Figyeljünk. A múlt tanít. A daru a sors madara.

Kovács Aladár, Bécs - Őrsziget.

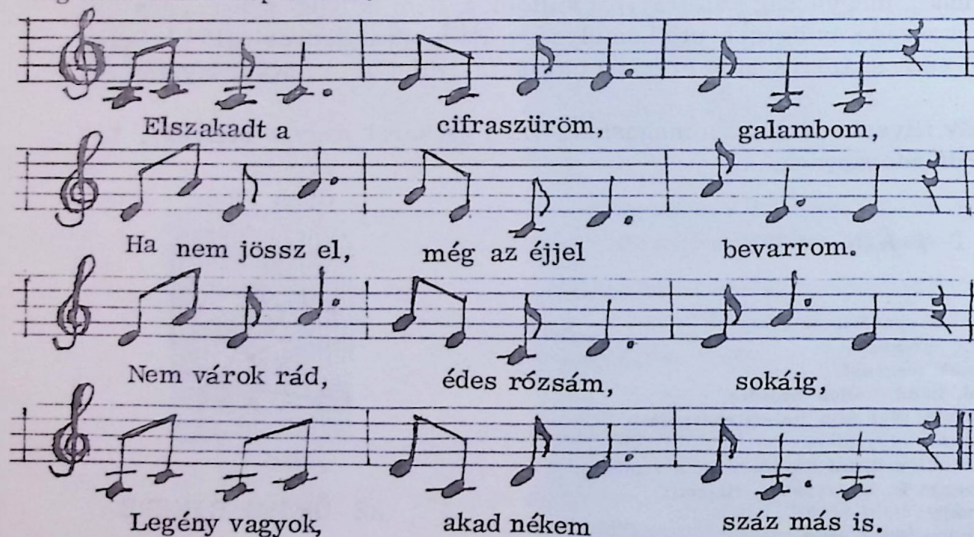
KORONCÓI NÉPDALOK 1972 - BEN

Győr, a vizek városa, mert a közelében folyik össze a Rába, a Marcal és a Bakonyér és egyesülve ömlenek a Dunába. A Bakonyér torkolatánál, Győrtől tizennégy kilométerre van Koroncó. Körülveszik a vizek s ezért ez a vizek faluja. Szokatlanul magasak a gátak, autó s szekér is elmehet a tetejükön. Fűzfaerdők, akácok és fenyőerdők váltakoznak a szántókkal és a dús rétekkel, ahol fácánokkal, nyulakkal és őzekkel akad össze a vándor. Itt-ott marhacsorda legel, pulikutya tereli, a pásztor a gémeskutról itatja és este a karámba hajtja, mint a Hortobágyon szokás. A falut kettészeli a Bakonyér. A régebbi rész neve Pere. Lakóiról szól egy régisrégi mondóka:

Pere város dombon van,
Minden legény azon van,
Halászat és vadászaton kívül
Még naplopással is foglalkoznak.

Régen, ha megáradtak a vizek, nem is lehetett itt szántani-vetni. Csakis halászni és vadászni. Rákóczi szabadságharcában a kurucok egy dombról lőtték a labancokat. Ma is úgy nevezik, hogy Ágyudomb. Amikor menekülniök kellett, pokrócokat teritettek a lóra, hogy a lovuk lába ne merüljön el. Így menekültek át a Pokrócdombra, a labancok pedig belesüppedtek a mocsárba. Egyszer a győztes labancok a koroncói kocsmában mulattak. A mestergerendán ma is láthatók lövések és vágások nyomai. Néhány kuruc foglyot bezártak a pincébe. Egyik labanc kíváncsi lett a híres kuruc "huszárvágásra". Buga Jakab kuruc vitéz vállalkozott rá, hogy megmutatja azt. Kért egy jó lovat és egy éles kardot. Felült a nyeregbe, körbejárt a kíváncsi labancok között, aztán hirtelen levágott közülük néhányat, átugratott a kerítésen és visszakiáltott. Ez a huszárvágás! - és elvágatott a csapata után.

Koroncó érdekes multat és ritkaságú népdalokat őriz. A közelmúltban "Röpülj páva!" kört alakítottak a falu legjobb népdalosa és ők énekelik az alábbi, sehol másutt még eddig nem hallott népdalokat:

Elszakadt a cifraszűröm, galambom,
Ha nem jössz el, még az éjjel bevarrom.
Nem várok rád, édes rózsám, sokáig,
Legény vagyok, akad nékem száz más is.

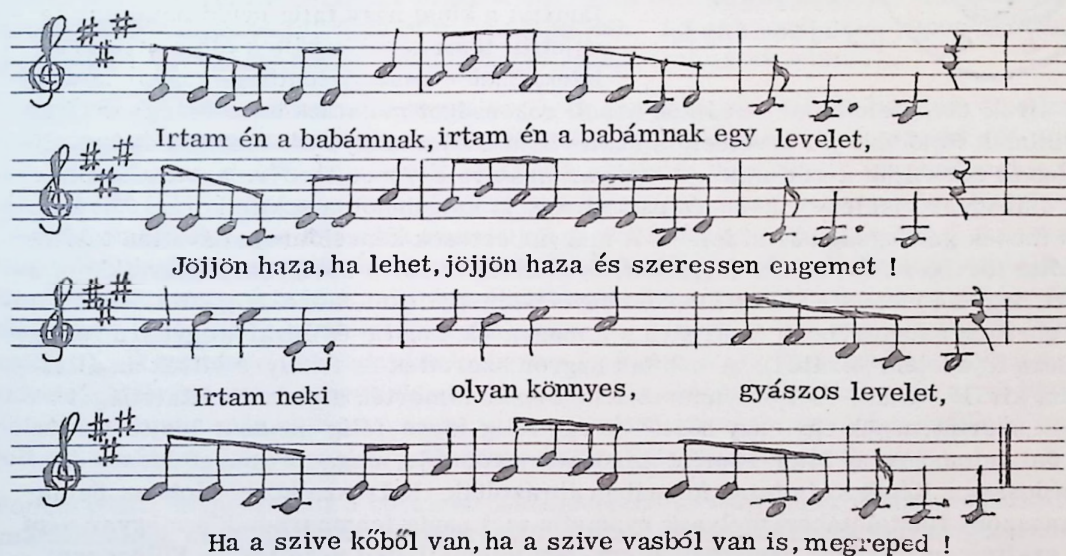
Megvarrtam én a szűrőmet az éjjel,
Kisangyalom, hozzám soha ne jőjj el!
Tálalok én tenáladnál különbet,
Ki szívesen megvarrja a szűrőmet!

Hodosi tornácf
(Maros-Torda)

Dobog-e kis leány, a szived,
Mert tudod, hogy erre jár a hived ?
Ne váráss sokáig, gyere már,
Ha nem jössz, elröpül a madár !

A Marcalnak sejehaj, a Marcalnak mind a két partja sáros,
Közepébe sejehaj, közepébe fehér hattyu leszállott.
Fehér hattyu a két szárnyával veri a habot,
Most tudtam meg, sejehaj, most tudtam meg, hogy a babám elhagyott !

A három népdal egy dalsokor. Ismételni csak az utolsó versszakoknál szokás. Ilyenkor egy kis gyorsítás is illik.

BOLYAI JÁNOS

Vecserka Zsolt fametszete
(KOLÓZVÁR-1970)

Volly István

SZKÍTA FÉMMÍVES HAGYOMÁNY

Szkíta
pajzsdisz
aranyból
(Hermitage
gyűjtemény)

A Krisztus előtti évezredben Ázsia és a Don-vidék legelőin egy vitéz lovasnép élt, a szkíták. Egyiptomig is ellovagoltak és egy időre Assziriát is meghódították. Ez az őstörök eredetű lovasnép rendkívül kedvelte a pompát. Mivel állandó telephelyük nem volt, művészetükkel főleg olyan tárgyakat alkottak, melyeket magukon viseltek. Csattok, övdiszek, fésűk, szablyák, zablák, kengyelek, társolylemezek, lovak süggyvédői őrzik a szkíta művészi ízlés nyomát. Herodotos görög történetíró leírását a szkíták mesés aranykincséről sokáig csak kósza legendának tartotta a tudomány. A XVIII. század elején kincskereső kalandorok megtalálták az első szkíta disztárgyakat s ekkor Nagy Péter cár lecsapott a kalandorok zsákmányára s így jött létre a szentpétervári Hermitage múzeum világhírű szkíta gyűjteménye. Azóta a Dunától a kínai nagy falig nyúló hatalmas területről tömegével kerültek elő a szkíta leletek. Ezek - összehasonlítva magyar honfog-

lalás korabeli sírok ötvösleleteivel - számos közeli rokonságot mutatnak az ősi magyar fémmunkákkal. A minták fejlődése jól követhető a szkíta ősidőktől a magyarok honfoglalásáig. Ij-junkat a hunokon át örököltük a szkítáktól. A magyar szablya egyenes leszármazottja szkíta elődjének. Az ősmagyar viselet nyak-öv-és pártadiszei is követhetők a szkíta korig. Művészetükből a keleti mesék gazdagsága árad felénk. A magyar ötvösök képzelőereje páratlan találékonysággal szötte tovább az ősi szkíta formákat. Értékelték is ezt a kortársak. Kíev akkori ura azt emlegeti, hogy ha megunja Kievet, Pereszljavecbe megy lakni, mert ott gyűlik össze minden földi jó, a görögök szövete, bora és aranya s a magyarok ezüstje és lovai (egykoru feljegyzés 969-ből, Géza fejedelem korából). A szkíták nagyon szerették és tökélyre vitték az állat-ábrázolást. Mint kiváló vadász-és lovasnemzet, tökéletesen ismerték a puszták állatvilágát. Eredetmondájuk szerint, népük egy nagy hóstól és egy félig-kigyó, félig-asszony lénytől származott. Ez az ősi istenasszony hitük szerint mindenek teremője, maga az anyaföld, az ősnemző, a Földédesanya. Képét számtalan formában ábrázolták. Kultusza közelállott az ősmagyarok Boldogasszony tiszteletéhez, melynek nyomai a mai napig fennmaradtak a magyar népi kultúrában. A szkíta nemzetségek családjaikat egy-egy totemállatból vezették le. Különösen nagyhírű volt a szarvastörzs. Az aranyveretű szarvast a szkíta fejedelmek pajzsaiakon viselték. Az állat őse védte a törzs tagjait s felruházta őket saját tulajdonságaival (bátorság, gyorsaság, szívósság, stb). Ezekkel az elemekkel nem akartak krónikásaink foglalkozni, mint a "nép csacska regéivel", mivel elítélték a belőlük áradó ősi pogány világképet. A mi számunkra annak megértése lényeges, hogy a szkítáktól örökölt ötvösművészetünk nemcsak rideg, anyagi ábrázolás volt, hanem kozmikus élménynek a vetülete, beleépítve az embert az akkor ismert világképbe.

Lehet-e ennél magasabbrendű igénye bármely kor művészetének ?

László Gyula adatai nyomán Cseh T.

IMÁDKOZÁS A CSERKÉSZETBEN

Minden magyar cserkész fogadalmat tesz, hogy híven teljesíti kötelességét, melyekkel Istennek tartozik. Nem kétséges, hogy az Isten iránti kötelességek között fontos helyet foglal "az imádság". Mégis, miután szerte a világon sok csapatot és tábort látogattam meg, az a benyomásom, hogy sok helyen az imádkozást vagy teljesen elhanyagolják, vagy sablonos ritussá alacsonyítják le. Ennek a tényállásnak sok oka lehet. Lehet az a cserkésztestvények és fogadalom semmibevétele. Ilyen esetekben a cserkésztestből "csak azért is magyarkodás" lett. Oka lehet a parancsnok vagy más vezető hitközönye vagy kételye. De az is lehet a jelzett tényállás oka, hogy a hivatalos imák és szokásos ima-formaságok ízüket és így értelmüket is veszítették.

E cikkben az utóbbi lehetőséggel szeretnék foglalkozni. - Nem kétséges, hogy az Őrsvezetők Tanácsadójában és Velemjárójában található reggeli és esti, összejövetel előtti és utáni imák szövege nehézkes; a mai, külföldön fölnövekvő fiatal számára nehezen érthető és életidegen. - Ezt a nehézséget meg lehetne oldani azáltal, hogy a Szövetség új, leegyszerűsített imákat adna ki. Érdekes lenne, ha a csapatparancsnokok iratnának cserkészeikkel imákat s az így szerzett gyűjteményt elküldenék nekem. Meg vagyok győződve, hogy ezúton jobb és a szükségletnek megfelelőbb imákat kapnánk a jelenleg "használatban" levőknél. Példaként közlöm, az idei filmori fiú öv. egyik résztvevőjének imáját: ... "Mindenható Atyám! Kérem, hogy segíts át ezen az összejövetelen és ezen a napon. Jók a céljaim, de kicsi az én erőm. Próbálok betartani a fogadalmat és a tiszteletet, de győzök vagyok. Kérlek, hogy segítsél... Amen."

Remélhetőleg az új ima szövege olyan lenne, amit mind a cserkészek, mind a vezetők könnyen megjegyezhetnének és fejből is el tudják mondani. Így nem kellene a napos tisztnek az esti ima helyett elemlempfénynél makogó fölolvasást tartani az Istennek.

A kívülről mondott imának az a veszélye, hogy gondolkodás nélkül könnyen elhadarjuk. Ajkunk mozog ugyan, de szívünk, egész lényünk nem imádkozik. A legutóbbi dél-amerikai jubileumi táborban ebédre sorakozott a fiúk II. altáborra. Az ismert (szerintem kiírtandó) "Csajkát, sapkát le!" vezényszó után (miért nem lenne elég csak azt mondani "Imádkozzunk!"). Erre az emberek úgyis levették a sapkájukat. A csajka és evőeszközöknek a porban való megfürdetése pedig úgysem tűnik istennek-tetsző áldozatnak...), a 40 kamasz elkezdte hadarni az étkezés előtti szabvány imát. Az észnélküli hadarást a parancsnok szokatlan és váratlan vezényszava "Ima állj!" hirtelen félbeszakította... A parancsnok szent haragtól fölhevülve így szólt: ... "Gyerekek! Ne hadarjatok, hanem imádkozzatok! Hajtsátok le fejeteket s csöndben, szívetek mélyén, saját szavaitokkal kérjétek az Úr áldását magatokra és az ebédekre..." Félperces csönd után, közösen és hangosan mondott keresztvetéssel fejezték be az imát. Az volt az érzésem, hogy az alatt a fél perc alatt a fiúk valóban imádkoztak.

Fontos tehát, hogy amikor a cserkészösszejöveteleken vagy táborokban imádkozunk, vagy imádkoztatunk meg legyen az imához kellő légkör. Tudatosítanunk kell magunkban és cserkészeinkben, hogy amikor imádkozunk nem egy süket fal előtt, hanem az élő Isten előtt állunk s Hozzá emeljük szívünket és szavunkat. Személyes kapcsolatról, nem pedig lelketlen rítusról van itt szó. A vezényszónak nevezett ordibálás helyett inkább egy mondattal tudatosítsuk cserkészeinkben, hogy az Isten jelenlétében vagyunk; adjunk nekik 5-10 másodpercet, hogy lélekben összeszedjék magukat (a főhajítás ezt elősegíti) s csak azután kezdjük az imát. Az ima pedig ne álljon csak egy betanult szöveg elhadarásából. Az ima szövegét nem elmondani, hanem imádkozni kell. A szavak lassú, meggondolt kiejtése segít abban, hogy ne csak ajkunkkal, hanem szívünkkel is imádkozzunk. Jónak tartanám, ha a kötött szöveg elimádkozása után adnánk néhány másodpercnyi időt - különösen reggeli és esti imánál - egyéni, csendes imára is.

Fölmerül a kérdés: egyáltalán szükség van-e kötött imákra? Nem lenne-e jobb, ha a parancsnok, vagy a napostiszt, vagy az egyik cserkész (esetleg váltakozva) szabadon, fönnhangon, de szívből imádkozna? A mondatok így talán csiszolatlanabbak, de igazabbak lennének, jobban megfelelnek az imádkozó csoport észjárásának s hűségesebben tükröznék az imádkozó csoport szükségleteit és körülményeit. Elvégre az Istent nem az érdekli, ami az imakönyvben van (Ő is tud olvasni), hanem az, ami a szívről fekszik. Neki nem sablonok, hanem eleven emberek kellene.

Válaszom az, hogy ha van olyan hívő lélek a csoportban, aki tud és mer így imádkozni (ezt meg is lehet tanulni), a szívből szabadon kibuggyanó imát jobbnak tartanám a kötött szöveg elimádkozásánál. Az Úr imáját, a "Mi Atyánk"-ot azért a kötetlen ima mellett is megtartanám. Ha azonban nem vállalkozna senki a szabad imára, akkor jobbnak tartanám a kötött szöveg imádkozását, mint az imádkozás teljes elhanyagolását, vagy csak a Magyar Hírszekeggyel való behelyettesítést.

Célunk mindenestre az kell legyen, hogy cserkészaink ne csak könyvből, vagy fejből, hanem szívből, ne csak ajkukkal, hanem szívükkel is imádkozzanak.

Ádám Atya

ISTEN HAMIS KÉPE

Egy napon több ateista értelmiséggel vitatkoztam. Ők tagadták Istent, s én hallgattam őket. Ekkor sajátos benyomásom támadt: azt tapasztaltam, hogy amit ők elutasítottak, azzal én is tökéletesen egyetértettem, anélkül, hogy hitemet bármi módon megtagadtam volna. Hagytam, hogy az eset így fejeződjék be, de magatartásom továbbra is foglalkoztatott. Szeminarista koromban bizonyára harcoltam, érveltem, hevesen vitatkoztam volna. Mi történt hát velem? Később felfigyeltem közönyöm okait: az az Isten, akit ők a jelenlétemben cafatokra téptek, nem is az én Istenem volt. Nem Jézus Krisztus volt ez, hanem csak egy karikatúra, egy bálvány, s ezt a hamisítványt ők éppoly elviselhetetlennek tartották, mint én! A mi hitünk „más” volt! Mégis nyitott kérdés marad a következő: hogyan lehetséges, hogy jóakarátú emberek (sokan közülük keresztény környezetben nevelkedtek!) ilyen torz képet alkothattak hitükről? Hogyan lehetséges, hogy ekkorát tévedhettek a mi Istenünket illetően? Erre a kérdésre csak egyetlen válasz van, és az valamennyiünket mélységes lelkiismeretvizsgálatra kényszerít: mi magunk adtuk nekik ezt a képet. Szemükből kiolvashattam azt a benyomást, melyet bennük keltettünk, s az, amit tekintetük tükrözött, éppenséggel nem volt valami lelkesítő! Nem a mi hibánk-e, ha ilyen hamis képet alkottak maguknak arról az Istentől, akit a Szeretet képévé kellett volna nyilvánítanunk?

(J. C. Barreau: La foi d'un païen)

**BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS**

ÁLDÁSOS UJESZTENDŐT KIVÁNUNK

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK I

az én módszerem...

TÉLI AKADÁLYVERSENY

Ugyan melyik cserkész gubózik be télen s várja a jó meleg szobában a tavasz ébredését? A szabadba vágyik minden valamirevaló fiú télen is, ki a zúzmarás, havas hegyek be és erdőkbe. Hisz' a cserkész nemcsak nyáron, de télen is szereti a természetet. Persze más beosztással kell megrendeznünk egy téli kirándulást, mint egy nyárit. Télen általában több mozgási lehetőséget adunk a fiúknak és ilyenkor nem árt, ha próbára is tesszük a fiaink cserkészstudását. Azonban akkor sem szabad visszariadnunk, ha a hőmérséklet higanyszála történetesen a -5, -6 fok alá száll is.

Tegyük változatossá ezeket a kirándulásokat és használjuk ki a tél adottságait. Erre igen jó mód, ha a tél folyamán egy-két akadályversenyt rendezünk. Mielőtt azonban az állomások részletezésére térnénk át, pár tanáccsal szeretnék szolgálni, melyeknek szem előtt tartásával a verseny sikerét is nagymértékben biztosíthatjuk. (Az itt közölt akadályverseny egyik fontos előfeltétele - a hó. Hó hiányában némelyik feladatot át kell alakítanunk. Az egyes próbapontok bő anyagot szolgáltatnak ehhez. - Szerk.)

1. Tekintettel a hideg időre, fontos hogy az egész akadályverseny ne tartson tovább 5 óránál.

2. A tél rendkívüli adottságait szem előtt tartva, hozzuk az őrök tudomására, lehetőleg a verseny előtt 3-4 nappal a kötelező felszerelés teljes jegyzékét.

3. Az indításkor adjunk az őröknek ill. az őrvezetőnek részletes utasítást és térképvázlatot. Ennek azonban oly pontosnak és alaposnak kell lenni, hogy az esetleges eltérést (ami téli időben könnyen veszélyes lehet) kizárja. Láttam már olyan akadályversenyt, hol az egyik őr a pontatlan utasítás miatt már az első állomás után eltévedt s így persze az egész versenytől elesett.

4. Az egyes állomásokat a döntőbírók számától függően csoportosíthatjuk is, fontos azonban, hogy ezek az összevont akadályok egymást kiegészítsék. (Pl.: céllövés-lősebbetegszállítás, vagy: cövekkészítés-sátorverés-főzés és így tovább.)

5. Az alanti állomásokat véve alapul a kötelező őrsi felszerelés a következő legyen: 1 kis ásó, legalább 3 cserkészbot, mentőtáska, lábas vagy fazék, tea az őrnek, cukor, gyufa, 10 m. kötél.

6. Általában a következőket pontozzuk: a) fegyelem, b) gyorsaság, c) ügyesség, d) munkamegosztás.

Az állomásokat az alanti akadályokból válogassuk össze, de ügyes egybekapcsolással mindegyiket beiktathatjuk a versenybe.

I. Nyomolvasás, következtetés. Az állomáshoz érkező őr a hóban dulakodás nyomait látja. A szanaszét elszórt tárgyakból megállapítandó az ott lejátszódott esemény és a verekedésben résztvevő egyének kiléte. A döntőbíró ügyességétől függ, milyen érdekesen tudja az egészet előkészíteni.

II. Fáramászás, lábtörés. Közelgő üldözők elől az egyedüli menekülés a gyors fáramászás. Majd a lejövetelnél az egyik fiú megcsúszik és a lábát töri. Elsősegélynyújtás. Külön kell pontozni: a ruhakímélést és a megfelelő fa kiválasztását.

III. Lopózkodás, sípjелеk. A bekötött szemű döntőbíróat kell 50 m. távolságból megközelíteni s majd megérinteni. Az őr biztosított menetben távozik. Kb. 2 perc múlva a döntőbíró leadja megfelelő időközökben az "ide hozzám", "óvatosan" és "siess" sípjелеket.

IV. Fagyás, hóvakság. Az állomásra érkező őr egyik tagjának bal lába elfagyott.

Segélynyújtás. Majd szóbeli válaszolás a "Mi a hóvakság és hogyan gyógyítjuk?" kérdésre.

V. Célbadobás, becslés. Egy fára feldobott kalapot kell a fiúknak hógolyókkal eltalálni. Fejenként kettőnél többet nem dobhatnak. Majd válaszolás a következő kérdésekre: a) Mekkora utat tett meg az őrs idáig? b) Milyen magasan volt a kalap a fán? c) Az előbbi állomástól hány perc az út?

VI. Céllovás, kötözés, betegszállítás. Puskával, vagy ha ez nincs, nyíllal lövés a megadott célra. Céllovás közben az egyik fiút a golyó ill. a nyílvesző eltalálja. (Csak feltevés! - Szerk.) Kötözés, majd cserkészbotokon betegszállítás mintegy 100 m. távolságra.

VII. Cövek készítés, sátorverés, főzés. Fejenként egy cövek készítendő, majd a döntőbíró által előkészített 4 személyes sátrat vihartállóan fel kell verni. A sátor belsejét az őrs kitisztítja, berendezi, majd a lábokban teát készítenek maguknak. Teavizetből olvasszanak. Külön pontozandó: a gyufahasználat és az ízletesség.

VIII. Vázlatkészítés, jelentésírás. Az őrs együttes megbeszélés alapján a kiadott lapra megírja a jelentést, mely az akadályversenyt tartalmazza elbeszélő formában, majd a jelentéshez minden fiú készít egy térképvázlatot a megtett útról.

Általában ügyeljünk arra, hogy az őrsök útközben egymással ne találkozassanak, e célból az útvonal egyes szakaszain, amennyiben az lehetséges, helyezzünk el cirkáló pontozóbírókat.

B. D.

NÉPI GYERMEKJÁTÉKOK

Csülok. Egy vonaltól kb. 6 m-re kis körben áll a "csülok" (tüzifanagyságú fadarab). Oldalt, kicsit távolabb helyezkedik el az egyik játékos, a csülok őre. A többiek a vonalon állanak fel, boittal a kezükben. A vonalon állók sorra kidobják botjaikat s igyekeznek azaz a csülokot feldönteni. Ha ez egynek sikerül, akkor mindenki kiszaladhat, hogy kidobott botját visszahozza. Ugyanekkor a csülok őre odaszalad a csülokhöz és felállítja. Ha már áli a csülok, akkor az őr botjával megérinthet valakit a kinnlevő játékosok közül. Ha meg tudott valakit érinteni, akkor az lesz az őr; ha nem, akkor változatlanul folyik tovább a játék. Ha esetleg előfordul, hogy már mindenki kidobta botját s a csülokot nem sikerült feldönteni, a csülok őre a kidobott botok közé áll és a játékosok így próbálják visszahozni botjaikat. Ha ez egynek sikerül, az már dobhat a csülokra, de a dobás előtt mindenki visszamegy a vonalra. Nagyon fontos, hogy egyszerre csak egy dobjon, s csak akkor szabad kifutni, ha a csülok már eldőlt.

Vadászat. A játékosok körben állanak fel elég távol egymástól. Középen egy kis gödörben van a labda. A körbenállók egy "pilinckát" (20 cm. hosszú, két végén hegyezett 1.5-2 cm. keresztmetszetű fadarab) dobak egymásnak sorba. Ezt félkézzel kell elkapni. Ha ez valakinek sikerül, abban a pillanatban kidobja a pilinckát, amilyen messzire csak tudja, középre fut, felkapja a labdát s a szétfutó játékosok közül igyekszik valakit megdobni. Ezalatt a szétfutók igyekeznek megtalálni a pilinckát és felvenni, mert a vadászat csak addig folyhat, amíg a pilincka a földön van. Attól kezdve azonban, hogy a középen álló "vadász" valakit eltalált, bárki felveheti a labdát s megsebezheti, megdobhatja a hozzá legközelebb állót. Mindazok, akiket a labda eltalált, sebet kaptak s tetszés szerint megállapított sebszámmal a "vad" meghalt, a játékos kiesik. Ha valaki felvette a pilinckát akkor tovább már sem a vadász, sem más nem "stukkol"-hat, s a játék folyik tovább. Ha dobálás közben valaki nem tudja elkapni a pilinckát, akkor is folyik tovább változatlanul a dobálás.

K. M.

A MAGYAR JÖVŐ SEGÍTSÉGÉRT KIÁLT!

Népünk életerejének leghalálosabb kórokozója az a művi vetélés, mely az édesanyák ölét a MAGYAR JÖVENDŐ vesztőhelyévé változtatja.

Minden hű magyar rettegve látja, hogy az abortuszrendelet már eddig is milyen pusztítást végzett.

A világmagyarság, a határokon kívül élők zöme széttéphetetlenül összetartozik otthon élő népünkkel, sohasem nyugodhat bele az abortusz törvényesen megengedett formájába.

Ez a vers is megrázó tanúságtétel, hogy mindaddig küzdünk kell ellene, míg meg nem szűnik az a mészárlás, mely "édes gyilkossá" nyomorítja azokat az édesanyákat is, akik magzatukat hagyják elvetéltetni.

Ebből a versből az élő lelkiismeretté vált, meggyilkolt MAGZAT követeli, siratja helyét a jövőben.

Add tovább ezt a verset, írást, még ma add postára; küldd haza rokonaidnak, barátaidnak! Készíts róla másolatokat, terjeszd mindenképpen!

Igy minden élő, népét féltő és szerető magyar akaratának lehetsz követő.

Magyarországon élő népünk mindig példás építőerővel, bizva vészelte át a történelem viharait. Elsősorban tőlük függ ma is, hogy meddig maradunk az emberiség egyik létformáló közössége. Mert ha a törvényesített abortusz tovább tart, hamarosan mi is bekerülhetünk a holt nemzetek porlasztókemencéjébe.

A sírokba hanyatlók fölött, apáink, anyáink és egykor a mi poraink fölött csak akkor nőhet igazán termékeny élet, ha az otthoniak is meghallják, továbbadják a segítségért kiáltó MAGYAR JÖVŐ: az életéért esdeklő, elvetélésre szánt MAGZAT jajkiáltását.

Otthon élő Magyar, Te is állj be a fegyvertelen NÉPVÉDELMEBE, mert csak Veled, közösen együtt menthetjük meg azt az építő, emberséges életakaratot, mely minden időben fölsírmerte történelmi küldetését népünk Közösségében, és önerejét nem sorvasztotta művi vetélésekkel.

Tetőtlen ég alatt — 1972.

VILAGMAGYARSÁG NÉPVÉDELME

AZ ÉDES GYILKOSNAK

Parányi sorsom már szíved alatt él,
öledben lüktel létem, mint szíromvágy...
Édesanyám, ne engedj elpusztulni!
Öled nem koporsó, hisz oly meleg, lágy,
mint az östudat, melyből lettem,
csak te nyithatsz eget felettem,
s te mutathatod meg; milyen a világ!

Kilenc hónap után, ha addig hordasz,
megígérem, sirásom is dal lesz majd,
csak hallhassam a szíved dobogását,
mely vérereiden át most felém tart.
Már érezlek Édesanyám, tudod-e?!
Kicsinyben bennem a Mindenség léte,
te lehetsz nekem az áldott reménypart!

Ha engeded, szívem is lesz, mint néked,
serény, mint az érzések kalákája,
a bánatot is birom, mint ahogy te;
nem riaszt az élet annyi próbája.
Hisz teremhet még gyümölcs a fán,
élni akarok Édesanyám!
Nekem is kell a lét édes igája..!

Nekem is kell a kisdéd tiszta szeme,
melynek fényén szűrődik át az öröm
nekem is kell a mesedús ámulat,
(halál ne legyen korai börtönöm,) —
mert ha véres vesztőhely öled,
a hóhér téged is megölhet;
angyallelkemmel hiába örködöm.

Édesanyám a te tested szent nekem,
nemcsak magamat, téged is féltetek...
A szörnyű kés először téged jár át,
tenélküled aztán én sem élhetek.
Akaratod dönti el: mi lesz velem?!
Elnyel-e a vödör, mint sötét verem?
Élek-e, vagy sorsom elköpi a tetted?!

... És ha mégis nem akarnál meglátni,
akkor sem átkozlak, édes gyilkosom! —
Bár fáj, hogy öled koporsó lett, véres...
(ha meg is tehetném,) hiába mosom.
Amikor én feküdtem benne, jó volt,
ringatott és az öröm nekem hódolt,
ma véres kis árnyam rajtad átoson...

Nem tehetek róla, hogy emlékezel,
s lelked kútjában visszhangot ver szívem,
mely nem kondulhatott meg a világban
melengető anyai kezeidben..!
De, fáj az is: Apám sem ringathatott,
mert elhagyott, mint összetört csillagot..
Pedig élni akartam: bátran, híven..!

U.S.A. Garfield, 1972. augusztus 29.

Kertész László

NÉHÁNY ADAT EGY MAGYAR SORSKÉRDÉSHEZ

1956 óta közel négy millió magzatelhajtás történt Magyarországon. A magzatelhajtások száma az 1965 - 1970. években Magyarországon:

1965	1966	1967	1968	1969	1970
180.000	187.000	188.000	201.000	207.000	196.000

1968-ban minden 100 élveszületésre 130 magzatelhajtás esett.

Az ötvenes években 23 volt az ezer lakosra jutó élveszületések száma, 1971-ben ez 14.5-re csökkent.

1938-ban 5.754 házasság, 1969-ben 21.000 házasság végződött válással Magyarországon.

1971-ben a házasságok száma 1%-al, a válások száma 5%-al növekedett.

(A fenti adatokat a "Magyar Egyházszociológiai Intézet" (Bécs) értesítőjéből "UKI REPORTS" vettük.)

SORSKÉRDÉS A NÉPESEDÉSI HELYZET: CIGÁNYOK BIZTOSITJÁK A JOBB ARÁNYT ...

(FE) ... A családok tizenegy százaléka gyermektelen Magyarországon és 22 százalékában csak egy gyerek van: minden 15-49 éves asszonyra 2.3 gyerek esik, legalacsonyabb a szaporodási arány 1962-ben, amikor minden ezer lélekre 12.9 születés esett, 1968-ban 15.1 és 1971-ben 14.5, közölte az Országgyűlésben április 20-án dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter. Előreszámítással demografusok Magyarország lakosságát 2000-re minimálisan tíz millió 399 ezerre, maximálisan tizenegymillió 695 ezerre teszik, amint azt Kapótsy Béla, a new-yorki Hunter College tanára az Új Európa májusi számában kifejtette.

Mód Aladár, az ismert kommunista ideológus a Hazafias Népfront kongresszusának április 28-i ülésén sorskérdésnek minősítette a jelenlegi népesedési helyzetet: - "A népesedés csökkenése, vagy növekedése nálunk, az alacsony születésszám valóban rendkívül lényeges probléma. Méltán tekinthető sorskérdésnek. Mégpedig nemcsak általában a nemzeti lét távoli jövőjét tekintve, hanem gazdasági fejlődésünk konkrét munkaerő-szükségletének nem is távoli, nagyonis reális problémái oldaláról nézve..." Darvas József író azt fejtette, hogy az alacsony szaporodási arány még alacsonyabb lenne, ha a cigányság nagyfokú szaporasága nem egyenlítené ki valamennyire a magyarság megdőbbentően alacsony születési ezrelékét. A cigányok a lakosság valamivel több, mint öt százalékát teszik ki, a cigánygyerekek viszont az általános iskola alsóbb osztályaiban országos átlagban tíz százalékkal szerepelnek, de vannak megyék, ahol az arányuk húsz százalék...

Egy misszionárius, aki hosszú évekig Kínában élt, jelenleg Formózáról figyeli az otthoni eseményeket s így ír: ... "Látjuk, hogy a magyarság kihal, mert a fiatal családok üresek. Az ok nemcsak gazdasági - régen is híresek voltunk az egykézésről - de a szegénységnek is nagy szerepe van benne. Az amerikai magyarok segítették pénzadományokkal az árvíz-károsultakat. Hát itt van a legnagyobb árvíz! Milyen jó lenne, ha itt is nagylelkűen segítenék a sokgyermekes családokat..."

S. O. S.

VESZÉLYBEN A MAGYAR JÖVŐ

S. O. S.

Helyesbítés A V. L. 24. számában a 8-ik oldalon, a 18-ik sorban szuverén helyett szüzerén olvasandó.

Baden Powell

- a nevelő

2. rész

Amit B. P. mond és tanácsol, abban megérik a tapasztalat, rátermett nevelő mindenütt s életismerete, gyakorlatias színezetű rátermettsége szerencsés kiegészítője lehet bármely magas elméleti képzettségű iskolai vagy intézeti nevelőnek. Sok közül álljon itt néhány mélyen életrevaló nevelői tanácsa, melyek egyúttal a cserkész-nevelés alapvető elveivé is lettek.

"Az eredményes nevelés nyitja nem is annyira abban van, hogy mi tanítsuk a növendéket, mint inkább abban, hogy rá tudjuk bírni, hogy magától is tanuljon. Az anyagot, amit beléje akarunk oltani, kíváncsossá kell tenni számára; ha csalétket vetsz a hálnak, az ínyére való falat legyen, ne valami kemény, száraz süteménydarabka. A fiúkkal is így vagyunk. Ha azt próbálsz beléjük prédikálni, amit te fennköltnek tartasz, meg nem fogod őket. Minden nyilvánvaló kegyes szándék elriasztja a tüzesebbeket, pedig éppen azokat akarád megfogni. Fődolog, hogy olyasmit adj eléjük, ami igazán vonzza és érdekli őket... Körítéknek aztán használhatsz, amit akarsz."

Hogy milyen vérbeli rátermettséggel alkalmazza maga ezt az indítás gyújtó, önkéntes melléállást kiváltó "csalétekválasztást" s hogy mennyi magátólértetődőséggel és egyben tudatossággal önti bele az ilyen fiúknak való események, tapasztalati dolgok elmondásába a nemes idealizmus magasbahúzó eszme-áramlását - arra csaknem laponkint lehetne példát idézni műveiből. Itt csak két példát akarunk idézni, melyek egyúttal további módszerbeli eljárásaira is világot vetnek.

Ezek az esetek fiúk valóban megtörtént hőstettei. Az első kubai lázadáskor egy fontos levél átadásával megbízott fiúnak, Rowannak esete, aki elvállalta önként a veszedelmes megbízást és olyan életrevaló és önálló volt, hogy a levél átvétele után további tanácsot nem várva, segítséget nem kérve, önerejéből oldotta meg sikeresen feladatát és szerény természetességgel csak azt jött jelenteni, hogy a levelet átadta. (Elbeszélve a "Scouting for Boys, How to get on" című kis fejezetében.) Lehet-e vonzóbb példakép fiúk számára fiúk valódi hőstetteinél? A Makefinget védő fiúkon kívül is gyakran hivatkozik fiúhősök valódi tetteire. Az itt idézett második példa két életmentő cserkész két felhozott valódi esete. Itt jellemző az, hogy jóllehet Angliában 1800-on felül van a cserkészek sikeres életmentéseinek száma - példának éppen két sikertelen, tragikus esetet választ ki. A mentést megkísérülő cserkész is meg a veszedelemben lévő is elpusztult. A cserkész elvész, de a példája ezeket lelkesít, akik szerencsésebbek nála.

Ez az élet sikertelenségével szembenező realizmus is csak arra szolgál, hogy az idealizmust erősítse, a tettet, a szellemet, a magasabb értéket, mint felsőbbrendűt külön tudja választani a sikertől, az eredménytől. Ez is egyik alapvonásává lett a cserkésznek és törhetetlen bizakodó lendületének is egyik legfőbb titka. A fiúkat pedig korán megedzi a viszontagságokkal szemben és megvédi a kudarcok nyomasztó hatalmától.

Kiképző módszerének máshol is alapvetően sajátos jelleget ad az, hogy az eredményeket csak a bennük megnyilatkozó lelki értékek szerint becsüli. A rekordok és nagy tel-

jesítmények ma dúló lázában higgadt éleslátással hangsúlyozza az eredmények másodlagosságát. Cserkészversenyekkel sohasem egyesek kiváló teljesítményét óhajtják kiváltani, amint, hogy egyes testi vagy lelki készségek mégoly csodálatos kifejlődése az egyénnek sohasem s a köznek is csak egy ponton, egyes esetekben vagy munkavonalakon válhatik javára. Baden-Powellnak kiképzési módszere a sokoldalúságban és az átlageredményekben, főképpen pedig a mégoly szerénynek látszó eredmények mögött rejtőző jellembeli erő kifejtésben látja a lényegét s egyenesen megkívánja a vezetőktől, hogy a gyengébb adottságú fiúk teljesítményeit enyhébben bírálják el, sőt bátorításul nekik bizonyos előnyt is adjanak a versenyekben, hogy önértékük és igyekezetük növekedjék, erősebb és szerencsésebb adottságú társaik pedig ugyanakkor a gyengébbekkel szemben való gyengéd és lovagias elnézésben gyakorolhassák magukat. A gyengébbek pártolásának ezen a gyengéd lélekismerő tapintaton felül gyakorlati értéket is tud adni, amikor kifejti, hogy például a kézügyességi versenyekben éppen az első versenynél kiesett gyengébbeknek kell középfutamba, elődöntőbe és döntőbe menniük a most dívó versenyzési módszerrel ellentétben. Így éppen a gyengébbek jutnak hozzá, hogy többször, újra meg újra gyakorolják azt az ügyességet, mely a verseny tárgya és így ezzel is tökéletesedjenek benne. S a döntőben az igyekezet nem lesz azért kisebb így se, mert utolsó ép úgy nem szeretne lenni egy fiú sem, mint ahogy természetsszerűleg él benne a vágy az elsőség után.

Talpraesett indokolásokat, eredeti nézőpontokat gyakran találhatunk Baden-Powellnál.

A fiataikorúak dohányzásáról például azt írja, kimutatván a dohány közismert ártalmasságát a serdülő szervezetre: "Erre nálunk egyáltalában nincsen szabály, ellenben minden cserkész tudja, hogy csak bolond fiú dohányzik, márpedig köztünk hallgatólagos meg egyezés van, hogy "a cserkész nem bolond."

Vagy például a köszönetről való nézetei, ahogy megmutatja a fiúnak, hogy nem ő tiszteleg a köszöntéssel elsősorban másokat, hanem a köszöntés kiváltsága társadalmi előjog, mely csak az egyenlő társadalmi osztályhoz tartozás jelképe. A fegyvertviselő szabad emberek emelték fel régente kezüket, ha találkoztak, mutatván, hogy nincs fegyver a kezükben, szándékuk békés. "Rabszolgák, szolgák nem viselhettek fegyvert, s azért az üdvözlés jele nélkül kellett elosonniuk a szabad emberek mellett." Aki ismeri a serdülőknek gyakori, s számukra komoly nehézségeit a köszönet meg az előreköszönet körül, az hálás ezért a gordiusi csomót kettévágó megvilágításért.

B. P. megokolásainak mindig van ilyen csattanó, hatóerős nyomatéka. Ha tanácsol valamit a fiúnak rdesen közelfekvő; sokszor egészen gyakorlati célt vagy okot jelöl meg, amely minden buzdító rábeszélésnél lelkesítőbben hat a fiúk képzeletére. Például: "Tanulj eszperantót, mert boldogulhatsz vele a külföldön."

De gyakoriak az érdekes példák is, mint a meggyőzés és rábeszélés eszközei. "Minden cserkésznek meg kellene tanulnia morsézni" - mondja a "Scouting for Boys"-ban és pár sorral alább mindjárt így folytatja: "igen jó hasznát vettem egyszer a búr-háborúban!.. Elmondja egyik érdekes hadiélmeit, melynek során sikerült felfognia és megértenie saját kis felvevőgépjének a vezetékebe való kapcsolásával az ellenség titkos távírójelentéseit. "De ezt soha véghez nem vihettük volna, ha nem lett volna köztünk olyan, aki ismerte a morseábécét."

De egyszerű, katonás rövidségű stílusába is feszülést, buzdító lendületet tud belevinni és pedig minden lelkesítő, hatáskeltő elem nélkül, pusztán nagy lélektani tudásával. Rövid egyszerű mondataiban benne van elevenen mindaz, ami egy fiú képzeletét, kedélyét viharos mozgásba tudja hozni. Melyik fiú ne érezne fel - kivált, ha Angliának fia - ilyen sorokra:

"A tengerész nagyszabású életet él. Mindig idegen, érdekes országokban jár, derék hajóján távol óceánokat szel keresztül-kasul. Hullámmal, széllel ezerszer küszködik. Szabad, tágas, egészséges élet, mely vidám ügyességre és bátorságra nevel, amivel a tengerész úgy kiérdemli mindenek szeretetét - s eközben mindig nagy dolgokat cselekszik hazájáért."

Ez az utolsó pár szó megint különösen jellemző Baden-Powellra. Akár említi, mint itt is, akár nem, de minden mégoly egyszerű tény mögött is ott látja a legátfogóbb, legmélyebb végső eszmei célokat. S ezt a látást beleoltja cserkészeibe is.

Amikor az angol királyról beszél magyarázza az R. I. betűk jelentését a király aláírásán, majd az imperátorról szólva így folytatja: "Az imperátor a latin imperare szóból származik, mely azt jelenti: "parancsolni", aki parancsol, annak készen kell lennie, hogy szembeszállhasson minden nehézséggel és veszedelemmel, mely a hazát fenyegetheti. A cserkésznek is ugyanígy résen kell lennie, hogy segítsen hazáján minden nehézségben és veszedelemben, s ezért mi mind királyunkkal ugyanegy irányban munkálkodunk hazánk javáért."

Vagy amikor az életmentő kitüntetésről szólt olyan módon, hogy ezzel ugyancsak felgyújtotta a fiúk becsvágyát, ezt a magasabb értékek felé mutató, áteszményítő záradékot fűzi hozzá a mentő-kitüntetés kilátásához: "Ha megtanultad előre, hogy mit kell tenni, akkor azonnal előugorhatsz és azt cselekedheted, amit kell, s egyszer csak azon veszed magad észre, hogy az érem ott tündöklök a melleden. Vagy ha nem, akkor is meg lesz az a tudatod - ami sokkal többet ér egy éremnél - hogy segítségére voltál életed kockáztatásával embertársadnak."

Legjellemzőbben talán a napi tornáról frottakban nyilvánul meg a cselekedeteknek ez az átszellemítése. Itt nemcsak azt kívánja meg Baden-Powell kifejezetten, hogy magának a gyakorlatnak közelebbi célját tartsuk észben és így szellemileg is akarjuk, s ezzel valahogy előre is segítsük a testi gyakorlat eredményességét, hanem, hogy a cselekvést mintegy jelképesen, magasabb értelemben is végezzük. Így a légzési gyakorlatoknál a belégzésnél "szívjük tüdönkbe és vérünkbe Isten áldott levegőjét", a lehellet kibocsátásánál a hála vagy köszönet szavát sóhajtsuk el Istennek, aki az életet és egészséget adta. Vagy egy másik gyakorlatnál azt mondja: "Számláld hangosan a fordulatokat, vagy - ami még jobb - vedd úgy mint reggeli imádságod egy részét és kérd hangosan az Istent: Áldd meg Jancsit, áldd meg apát, családod tagjait és barátaidat sorban."

A gyakorlatnak és eszményinek ezt a párhuzamos együttműködését minden téren alapvetően vonultatja végig nevelő munkájában. Szerencsés dolog, hogy cserkészképzése is túlnyomólag gyakorlati s ezzel a fiúkat korán tapasztalatokra, józan önismeretre neveli. A fiú nem alkothat magáról magasztos hamis eszményt, - amire különben ugyancsak hajlamos - hanem lépten nyomon beleütközik az élet gyakorlati, valóságos erőibe, melyek próbára teszik és kellő mértékben leszállítják magáról való túlzott ábrándjait. Ezért is sürgeti B. P. olyan nyomatékkal a fiúk minél nagyobb öntevékenységét a cserkészletben. A vezetőknak egy helyen ezt tanácsolja:

"Engedjétek, hogy a fiúk maguk intézzék saját klub-ügyeiket (itt voltaképpen klubon a cserkész-otthonokat, állandó összejöveteli helyeket kell érteni), amennyire csak lehetséges. Ti maradjatok a háttérben s engedjétek, hogy eleinte bakot löjjenek, míg józanságot és felelősségérzést tanulnak." Vagy másutt: "Ruházd fel teljes felelősséggel és teljes bizalmaddal a Becsületbírótságot és őrsvezetőidet. Kívánj tőlük sokat és meg fogod kapni... Ne akarj mindent magad végezni, mert akkor a fiúk csak nézni fogják, s az egész dolog elalszik."

Itt is a fiúk öntevékenységét hangsúlyozza, amint a fegyelemkérdésben is csak ezt látja egyetlen megoldásnak. "Fegyelman a felsőbbség és a kötelesség más parancsai iránt va-

ló készséges engedelmisséget értek. Ezt nem lehet felsőbb nyomással elérni, hanem csak bátorítással és azzal, hogy a fiúkat önfegyelmezésre neveljük és hogy fel tudják áldozni magukat és kedvteléseiket mások javáért. Ezt főképpen a példa hatóerejével taníthatjuk és azzal, hogy felelősséget ruházunk rájuk és a megbízhatóság magas fokát várjuk el tőlük." - A felelősségre és egyéni teljesítményekre való nevelés egyik eredeti eszköze a cserkészben egyedül alkalmazott őrsi rendszer. Baden-Powellnak ez a sajátos alkotása, mely egyfelől a fiúk kisebb egységeiben könnyebben eszközölhető egyéni nevelését szolgálja, másfelől a bajtársi szellem segítő erejét is teljes mértékben életben tartja.

"Az őrsi rendszer az egyetlen lényeges vonás, mellyel a mi nevelésünk különbözik minden más szervezéstől, s ahol ezt a rendszert helyesen alkalmazzák, ott feltétlenül meg kell hoznia az eredményt akár akarja, akár nem" - mondja róla B.P.

Ez az utolsó idézet a cserkészzet szervezetének kérdéseire vezetne át, amivel annál kevésbé foglalkozhatunk itt, minthogy nem a cserkészzetnek, hanem Baden-Powell nevelő-módszerének ismertetését tűztük ki magunknak célul a jelen dolgozatban.

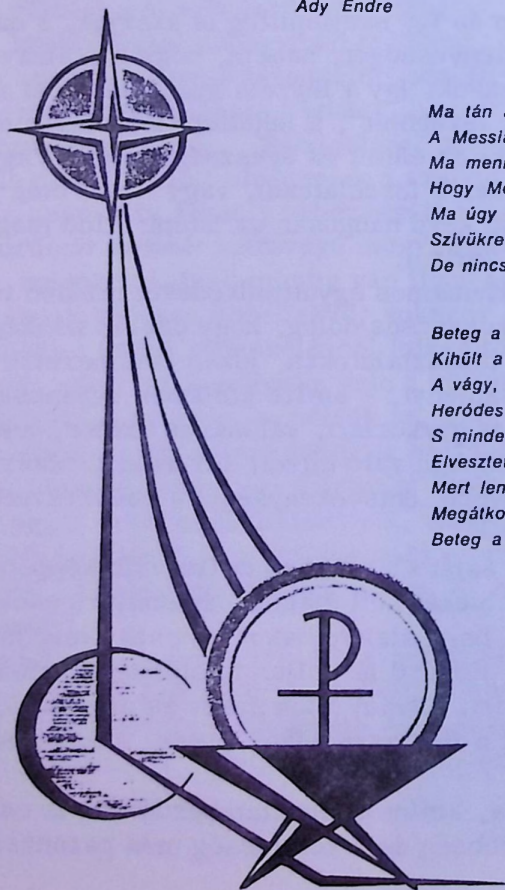
Azt az újat és többletet, amit nevelő-módszerében hozott, még egyszer összefoglalva: elsősorban a tekintélyi kérdés mesteri megoldásában, az előtérbe állított önnevelésnek a gyakorlati élet tényei közé való beállításában és a humornak a nevelői módszerben is a világszemléletben is hangsúlyozott nagy szerepadásában véljük megjelölhetni.

Harangi László

Ady Endre

KARÁCSONY

Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy Megváltóját bélogadja.
Ma úgy kén', hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek, —
De nincs itt hála, nincs itt béke :

Beteg a szív, elszállt a lélek,
Kihűlt a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé ;
Heródes minden földi nagyság,
S minden igazság a kereszte...
Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világrajöttét, —
Beteg a világ, nagy beteg...

Ember ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincsen eszme,
Rommá dőlt a Messiás háza,
Tanítása, erkölce veszve...
Oh, de hogy állattá süllyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet !...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj :
Beteg a világ, nagy beteg !...

(Folytatás a 2. oldalról)

Válasz: - Aggódo Olvasónk megnyugtatóra közöljük, hogy a Magyar Cserkészszövetség még mindig hisz a 10. törvényben. (Szerk.)

... "Őszintén és szívből gratulálunk briliáns cikkéhez a legújabb Vezetők Lapjában a nemi felvilágosításról. A jó Isten fizessen meg Önnek! Ha boldogult szüleim annak idején nem olyan szerencsétlenek, mint amilyenek voltak, ma nem volnék én is az a szerencsétlen, társadalom kivetettje, mint amivé lettem mások szerencsétlenkedése, ill. közönye, részvétlensége folytán... "

(Ezt a levél részletet azért közöltük le, hogy földhívjuk a szülők figyelmét a kérdés fontosságára. Szerk.)

CSERKÉSZBOLT

-ban kaphatók:

P.O. BOX 85, GARFIELD, N. J. 07026

U. S. A.

CSERKÉSZKÖNYV I.	\$ 2.--
CSERKÉSZKÖNYV II.	2.--
CSERKÉSZKÖNYV III.	2.--
LEÁNYCSERKÉSZKÖNYV	2.--
ŐRSVEZETŐK TANÁCSADÓJA	1. 50
ŐRSVEZETŐI VELEMJÁRÓ	2.--
JÁTÉKOS ÉS TÁBORTÜZI KÖNYV	1. 50
KÜLÖNPRÓBÁK KÖNYVE	1. 50
VÁZLATOS MAGYAR TÖRTÉNELEM	1. 50
"HAZÁNK": Olvasókönyv és magyar nyelvtan	6.--
"VIRÁGOSKERT": Olvasmányok a magyar irodalomból	5.--
MAGYAR CSERKÉSZ SZÖVETSÉG SZABÁLYAI	-. 25
VEZETŐKÉPZÉS SZABÁLYAI	-. 25

Kérjük a rendeléssel az összeget és a posta-díjat is beküldeni!

A magyar iskolák számára kidolgozott tanmenetet és minden óra anyagát készséggel megküldi a MAGYAR CSERKÉSZ SZÖVETSÉG
P.O. Box 68. Garfield, N. J. 07026
USA.

**VIGYÁZZATOK MA JÓL, MIKOR BESZÉLTÉK,
ÉS ÁNHÁTTAL EJTSETEK A SZÓT
A NYELV MA NÉKTEK VÉGSŐ MENEDÉKTEK,**

(REMENYIK SÁNDOR: AZ IGE.)

Magyaroknak — Magyar szívvvel SZÍVESEN AJÁNLJUK

AZ AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYESÜLET

KITÜNŐ
Élet-, Baleset-, Kórházi-, Betegség-, Családi- és Tanulmánysegély
BIZTOSÍTÁSAIT
Ligonieri Bethlen Otthonunk gyermek- és öreg gondozásával együtt.

In the True Spirit of Fraternism
SERVICE WITH SECURITY IS ASSURED
Through the best Life-, Sick Benefit-, Hospitalization-,
Educational- and Family Security Insurances With a Home
For The Aged and Dependent Children in Ligonier, Pa.

THE HUNGARIAN REFORMED FEDERATION OF AMERICA

3216 New Mexico Avenue, N.W. Washington, D.C. 20016

HUNGARIAN BOY SCOUTS ASS'N

P.O. Box 68
Garfield, N. J.: 07026

Non-profit org.
U. S. postage
paid
Garfield, N.J.
Permit No. 204

Mrs. Ferenc Novák
42 Woodland Rd.
Short Hills, N.J. 07078

Return Postage
Guaranteed

PRINTED MATTER
ADDRESS CONNECTION REQUESTED

V E Z E T Ő K L A P J A

A magyar cserkészvezetők és szülők negyedévi értesítője.

A V.L. következő számába szánt cikkeket és hozzászólásokat
kérem minél előbb a következő címre beküldeni:

Rev. John A. Adam, S.J.

Fordham University

Bronx, N.Y. 10458, U. S. A.

A Vezetők Lapja a Magyar Cserkész Szövetség hivatalos lapja.
A cikkek és hozzászólások a szerzőjük álláspontját tükrözik.
A Vezetők Lapjában való közlésük nem jelenti azt, hogy a
Szövetség, vagy a Szerkesztő magáévá tette azokat.